

Куръон ва Мафхуми Имомат

Мафхуми калимаи Имом

- ▣ Аз калимаи араби «*амма-яа'умму*», ки маънои калимаи имом- рохбар, сарвар ва шахси дорои дониши Худованди (хазинаи илми Худованди), ки касе ҳамонанди у нест
- ▣ *Умм* (модар), *умма* – дин, ҷамоат, миллат, модари ҷамоат
- ▣ Дар Куръон 12 маротиба омадааст, ки чунин маънохоро дорост: рохбар, намуна, роҳнамо, муаллим , султон, амр, мулк, нур ва хикмат
- ▣ Имомат ин иноят (илтифоти)Худовандист, ва касе худ аз худ ба он соҳиб шудан наметавонад (Энсиклопедия сах.292)

КУРЪОН ДАР БОРАИ ИМОМ

- «Ман туро пешво / имоми мардум гардонидам- *инни ча' йлука ли нас имаман*» (2:124)
- «Ва хамаро пешвоёне сохтем, ки ба амри Мо хидоят мекарданд. Ва анчом додани корҳои нек ва барпой доштани намоз» (21:73)
- «Ва хар чиро забт кардем дар имом / рохбари ошкор – *ва кулла шайъин ахсайноху фи Имомим мубин*» (36:12)
- Имом рохи харруза ва рухонии муридро бо воситаи таълим равшан месозад

«Эй касоне, ки имон овардаед, аз Худо итоъат кунед ва аз расул ва улувуламри (сохибони амр) хеш фармон баред- *Ё айюхалазина оману атиъуллоха ва атиъурасула ва улиламри минкум*». (4:59)

«Эй Расул, муъминоне, ки бо ту байат (**ахд, паймон, савганд**) кардаанд ба хакикат бо Худо байат кардаанд, дасти Худо болои дастҳои онхост. Пас аз он накзи (**шикастан**) байат кунанд ба хакикат ба ба зарар ва халоки худ икдом карда ва хар ки бо ахд бо Худо баста вафо кунанд ба зуди ба у подоши бузург ато хоҳад шуд» (48:10)

СУРАИ МОИДА 5:67

Эй пайёмбар, он чиро аз Парвардигорат бар ту нозил шудааст, ба мардум бирасон. Агар чунин накуни, амри рисолати Уро адо накардаи. Худо туро аз мардум хифз мекунад, ки Худо мардуми кофирро хидоят намекунад - *Ё айюхаррасулу баллиг мо унзила ва илайка мин раббика ва ин лам тафъал, фа мо балагта рисолатаху валлоху яъсимука минаннос(3).*

**ИН СУРА КАДОМ
МАЪНИХОИ
НИХОНИРО ДАР ХУД
ДОРОСТ?**

- Бузургии Худовандро нишон медихад, ки интихоб ба дасти Уст
- Интихоби Имом аз тарафи Худованд аст
- Шинохти Худо аз тарики Худо
- Хазрати Мухаммад факат пайомрасон аст ва на интихобкунанда
- Шиён бовари доранд, ки ин оид ба интихоби Хазрати Али буд
- Агар ин пайомро намерасонд ичрои вазифа намекард

ШИНОХТИ ИМОМ АЗ НИГОХИ ТАЪРИХ

- Чойнишини (аз нигоҳи ал-ул Суннат ва Шииён)
- Халифаҳои Рошиддин (розигии умма)
- Хонадони ё хилофати Аббосиён ва Уммавиён
- Тақия ба Хадис ва Шариат маънои асоси барои ал-ул Суннат гашт

Али аз хонадони расули Худост

МУХИМИЯТ ДАР ТАРИКАИ ШИИЁН

Худованд

Пайомбар

Имомон

ДУОИ МУБОРАК

Шаҳодат медиҳам, ки «нест Худое ба ҷуз Аллоҳ.
Ва шаҳодат медиҳам, ки Муҳаммад расули Аллоҳ.
Ва шаҳодат медиҳам, ки Алӣ амири мӯъминон ва Алӣ аз Аллоҳ
аст – *ло иллоха иллаллоху Муҳаммадун расуллулох... (2)»*

«Бор Худоё, иноят фармо раҳмати хешро бар Муҳаммади
Мустафо ва бар Алии Муртазо ва бар Имомони пок ва бар
далели амр соҳиби вақт ва замон Имоми ҳозир ва ошкори мо
Мавлоно Шоҳкарим- ал-Ҳусайни – *Аллохума салли ало
Муҳаммадинал Мустафо ва Алийинил Муртазо ... (1)»*.

Шаҳодат- гувоҳи додан, аҳд бастан
Иноят - мададгори, дастгири, ёри, лутфу марҳамат,
меҳрубони

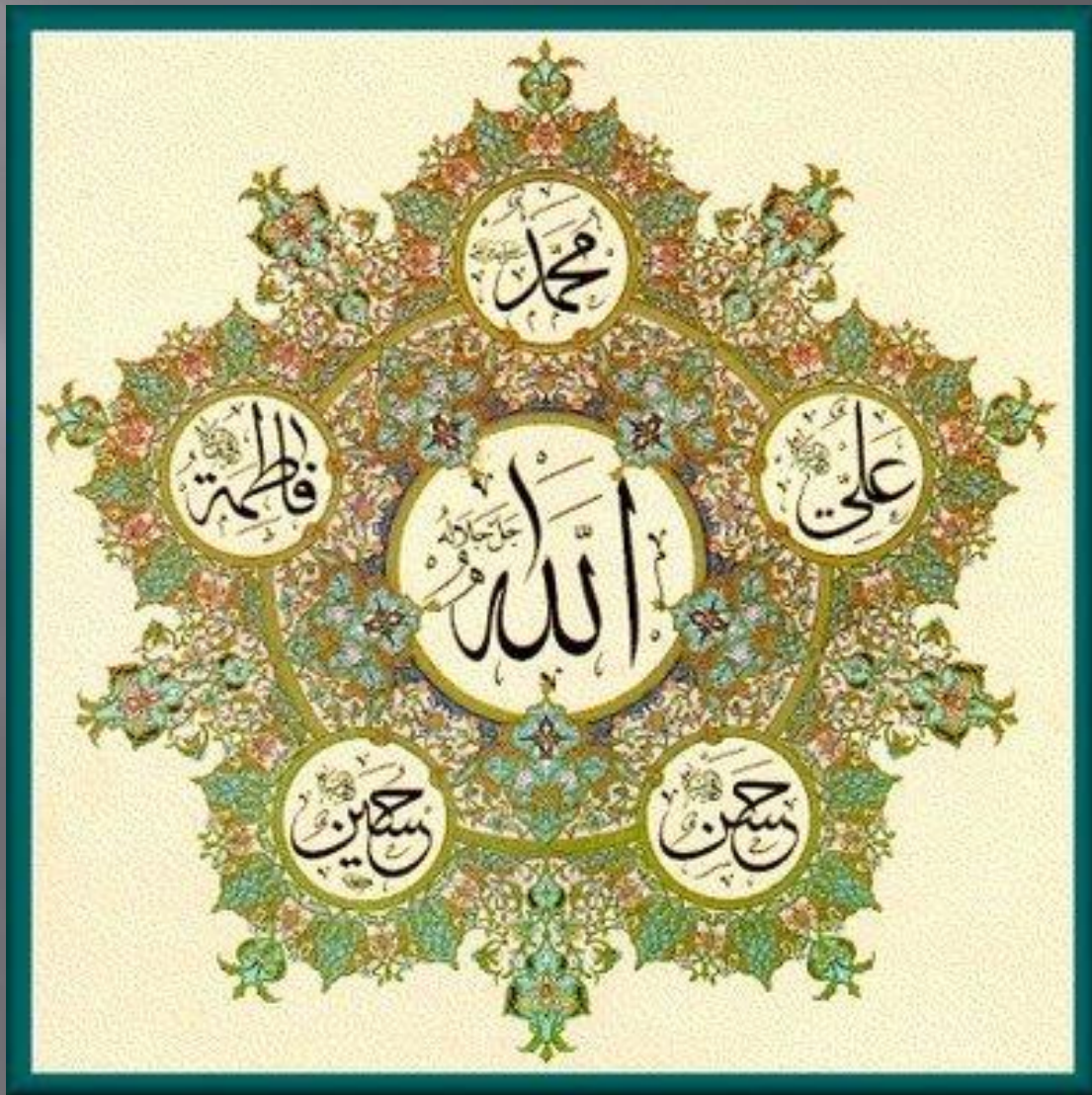
КУРЪОН ДАР БОРАИ АХЛ УЛ БАЙТ

- Бигу: “Бар ин рисолат музде аз шумо чуз дуст доштани хешовандон намехоҳам ”(Сураи 42:23)
- Мухаббат нисбат ба хонадони Расули Худо низ хости Худовандист ва ин фарзи ҳар як муъмин хаст (Имом Шофеи)
- Эй ахли байт Худо мехоҳад палидиरो аз Шумо дур кунад ва шуморо пок дорад (Сураи 33:33)

Нубувват ва Имомат

- Мухимияти мафхуми Имомат дар баробари шинохти Худо ва Пайомбар
 - Ахл-ул байт ё хонаводаи Пйёмбари Худо (панч тани пок)
 - Имомон Авлоди Пайомбар (насъ)
- Имоми **Замон** ё Рохбари **Хозир** дар хама давру замон

Шинохти Куръон ва суннатҳои мазхаби

ТАЪВИЛ ВА ТАЪЛИМИ КУРЪОН БА ДАСТИ ИМОМ

Имомон дорои дониши бепоён оид ба Куръонро дороянд ва онҳо ин китоби мукадасро зинда ба монанди роҳнамои рухони ва аклони нигоҳ медоранд. Онҳо Куръони нотиканд ва Куръон баъд аз вафоти хазрати Мухаммад Куръони сомит аст. (Доъи Мансури Ямани)

АЗ СУХАНОНИ МАВЛОНО АЛИ

Ё Худоё калби маро бо Куръон осуда
гардон, чашми маро бо Куръон равшан
гардон, ва забонамро бо Куръон
рохнамои кун. Маро кувват бибахш то
он даме, ки ба ман чон бахшидаи, чунки
ба гайр аз ту касу кувва ва кудрате
надорам.

НОСИРИ ХУСРАВ

- Падари дини, ки мар –нафси муъминро ба маххали падар аст, Расул аст ва он модари дини, ки у мар –нафси муъминро ба махалли модар аст, васии уст (сах.262)
- Имом хам динро боисти ва хам дунёро вочиб (**бисёр лозим, зарури**) аст (сах.264) 7 чиз бибояд, то имомат уро бошад: 1. Имоми гузашта уро бар имомат насб (**таъин**) кунад; 2. аз ахли байти Расул бошад; 3. илми дин боядаш; 4. пархезгор бошад; 5. чиходкунанда бошад; 6. хислатҳои неку боядаш; 7. бениёз бошад аз даъво (**талаби нодуруст, нохак**) кардан (чунки имомат авлодист) (сах. 265)
- Ё Али ману ту падару модари муъминонем (Хазрати Мухаммад)
- «Парвардигори ту хар чиро, ки бихоҳад , меофаринад ва бармегузинад» (28:68) яъне аз бандагон мар рисолат ва васоят (**ҷйнишин, дуст**) ва имоматро (Куллиёт сах. 319)

ИМОМ ЧАЪФАРИ СОДИК

- Вазифаи Имом ин пок кардани инсоният ва тайёр кардани у дар дарёфт ва шинохти ҳақ, ки ин дар баргардондани инсон ба **хонаи аввалааш**
- Роли Имом ин кумак кардани муридон барои шинохти **марифати калби** чунки Имом дори «ҳазинаи илми Худовандист»
- Роҳбари Ҳақиқатпараст Имом Али имоми аввалин буд ва агар касе уро шинохт накунад ё шак биёрад пас ба меҳрубонии Худованд ва ба маърифати Худованди шак овардааст
- Чустучуи дини барои шинохти Худованд ва шинохти ҳуди
- Бо чашми сар Уро натавон шинохт ва дарёфт, аммо калби инсон бо ҳақиқати имон Уро хоҳад дарёфт (Имом Али)

Ниёз ба Хидоят

